

[Hans Hansen.]

pct. Først herigennem får samfundet en rimelig andel i den grundværdistigning, der sker. Det er dog ikke sådan, at al grundværdistigning bliver afgiftspligtig; man må regne med, at den ene trediedel vil medgå til disse tillæg 1 og 2 til grundbeløbet. Som den højtærede minister nævnte det, har det hidtil været således, at den første stigningsprocent blev beregnet af grundstigningen fra 1932 til den sidst afholdte vurdering, dog således at kun de første 10 pct. regnedes helt, mens der derefter kun regnedes med 1 for hver 2. Nu bliver det således, at man tager stigningen i vurderingen over hele landet med undtagelse af København, Frederiksberg og Københavns amt, og denne procent bliver i fremtiden tillæg 1. Med hensyn til tillæg 2 bliver det omtrent som nu, idet man dog nu har strøget den særbestemmelse, at de 10 pct. kun skulle gælde for de første 40 kr. kvadratmeterpris; derover var det 5 pct., hvilket vil sige, da maksimum var 20 kr. pr. meter, at man ikke kunne gå over 360 kr. i kvadratmeterpris. Denne bestemmelse har man strøget. Jeg kan ikke helt indse rettigheden heraf, idet jeg synes, det vil være en altfor stor fordel for de dyre grunde. Men når man nu gennem 3 samlinger er kommet til dette resultat i folketinget, må vi vel også kunne tage det.

Der indføres jo en række ændringer i den nugældende lovs bestemmelser om henstand og fritagelse for grundværdistigningsskyld; især gælder det for små ejendomme med indtil 2 og i særlige tilfælde 3 lejligheder, og det er kun rimeligt, at mennesker, der måske for år tilbage har valgt en plet og købt jorden billigt og bygget et hjem, som skulle være deres, slipper for denne skat, så længe de selv har ejendommen.

Den højtærede finansminister har gjort rede for en række andre af disse henstands- og fritagelsesbestemmelser, som jeg ikke mener, det er nødvendigt at komme ind på. Men jeg ser således på det, at igennem denne lov vil samfundet kunne hjemtage de værdier, der i så høj grad i tidligere tid er gået i de tilfældige jordejeres lommer. Jeg tror, det er et godt lovforslag, man gennem de langvarige forhandlinger er nået frem til i folketinget, og jeg kan på mit partis vegne tilsige vor tilslutning til gennemførelsen af lovforslaget og anbefale, at den sker hurtigt.

Bækgaard: Jeg plejer ikke at fremkomme med beklagelser over det hastværk, vi tit møder henimod den tid, da rigsdagen tager

ferie, men jeg kan dog ikke undlade ved denne lejlighed at give udtryk for min forundring over det påfaldende i, at vi først får dette lovforslag i hænde, umiddelbart før vi skal have det til behandling. Det er meget lidt hensynsfuldt overfor tinget.

Grundværdistigning og grundstigningsskyld er ikke nye begreber eller problemer for rigsdagen at beskæftige sig med. Problemet er allerede at finde i lov nr. 105 af 18. april 1910 om jernbaneskyld, idet der af den værdistigning, som placeringen af jernbanestationer har fremkaldt for de nærmest omliggende ejendomme, må betales jernbaneskyld. Det er en lov, hvis udbytte ikke blev stort og ikke har betydet meget for samfundet, men nok har betydet noget for de enkelte, som rammes af denne form for skyld.

Senere blev problemet draget frem i mere almindelighed, navnlig med henblik på de værdistigninger for ejendomme omkring byerne, som disses udvidelser forårsager, men også andre steder kunne der tænkes at finde værdistigninger sted, som man mente samfundet kunne gøre krav på at få en part af. I 1926 fik vi en ny lov om kommunale ejendomsskatter eller rettere en sammendragning af og mere fasthed i den kommunale ejendomsbeskatning, deri også indbefattet bestemmelser om grundstigningsskyld til kommunen, idet kommunerne stilledes frit overfor, om de ville indføre den. Det viste sig, at ikke nær alle kommuner tog spørgsmålet op; om det var fordi udbyttet ville blive for ringe i forhold til det besvær og den usikkerhed, som praktiseringen ville afstedkomme, kan jeg ikke sige, men faktum er, at det blev ikke nogen succes.

Efter flere tilløb — jeg tror, sagen var til behandling i 4 rigsdagssamlinger — fik vi så loven af 20. maj 1933, den lov, som nu er gældende, og som det foreliggende lovforslag tilsigter at ændre. Det er altså ikke en ny lov, men ændringerne betyder udvidelser af det bestående. I den bestående lov er der i ikke ringe grad taget hensyn til den usikkerhed, og jeg kan vel også nok have lov til at sige den uensartethed, som vurderingerne og ikke mindst det i sin tid fastsatte grundbeløb er behæftet med. Det synes også at være nødvendigt at tage et sådant hensyn, selvom jeg ved, at der gøres et stort arbejde for at gøre disse vurderinger og dermed grundlaget så gode som muligt.

Et led heri er bl. a. dette, at der ikke tages fuld rente af grundværdistigningen, men kun 2 pct., der i det foreliggende lovforslag forhøjes til 4 pct. Denne forhøjelse er en af